

نشانی: مشهد، نیش سجادیک
تلفن: ۳۷۶۶۲۵۸۷ (۰۵۱)

با همکاری: واحد هنری، ویراستاری، نمونه خوانی، عکس،
فنی و چاپ
با سپاس از: بهروز فرهمند، ابوالقاسم علیزاده، مهرداد طبسی

مدیرمسئول: علی یحقیبی
دبیر ویژه نامه: حسن احمدی فرد
هماهنگی: مریم احمدی شیروان

ویژه نامه ۱۰ هزارمین شماره
روزنامه قدس

خوشحالم که روزنامه نگار شدم

بچه که بودم فکر می کردم بزرگ که بشوم، خلبان می شوم. کارت هواپیما جمع می کردم؛ از آن هایی که در آن سال ها مرسوم بود. یک عکس بزرگ «کنکور» هم زده بودم به دیوار اتاق. آسمان شب را که کشف کردم، مطمئن بودم فضانورد می شوم. بزرگ تر که شدم و علوم که خواندم، عشق به «فیزیک» جای همه عشق های دیگر را برابرم پر کرد. تا سال ها بعد، من دیوانه وار مسحور فیزیک بودم؛ دیوانه آن واقعیت ریاضی واری که از جهان اطراف، پیش روی آدم می گذاشت. در تمام این سال ها البته ادبیات، پیرنگی بود که لحظه های خوشی را برابرم می آفرید. مثل آب خوردن شعرهای حافظ و سعدی را حفظ می کردم؛ دیوانه سهراب بودم و شعرهای اخوان ثالث به وجد می آورد؛ فروغ می خواندم و شاملو... قرار بود کسی بشوم برای خودم که نشدم. نه خلبان، نه فضانورد، نه فیزیکدان، نه هیچ چیز دیگر. دانشگاه را حتی تمام نکردم. شور نوشتن تنها یادگاری است که از آن همه آرزوهای دور و دراز برابرم باقی مانده است. حالا سال هاست همه رؤیاهای از دست رفته را در دنیای کلمات جست و جوی کنم. لایه لای همین کلمات خلبان می شوم و فضانورد؛ لایه لای همین کلمات شاعر می شوم و فیزیکدان...

خوشحالم که روزنامه نگار شدم - شدم؟! - و توانستم از دریچه نوشتن، به جهان بی کرانه کلمات و قلمرو وسیع واژه ها راه یابم. حالا من، پادشاه سطرهایی هستم که می نویسم؛ امیر اقلیم هایی که قلمم به آن ها جان می دهد؛ مسافر جاده هایی که راهشان از کنار کلمات می گذرد. این تنها شانس است که در زندگی آورده ام. باور کن.

حسن احمدی فرد

این اولین
یادداشتی است
که برای سالگرد
روزنامه نوشته ام؛
نزدیک به بیست
سال پیش از این.
باز خوانی این
سطرهای مختصر،
برای خودم
دست کم شیرین
است؛ شیرین و
غمناک.